

ONAMENŢELE.

IN TOATA ROMANIA
L. n. 48
24
12
IN STRAINATATE
60
INSERŢIUNI ŞI RECLAME:
litere pe lită, pagina IV, 30 bani.
III, 80 bani, pe pag. II, 2 lei noi.
Reclame 2 lei noi linia.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biurul Redacției și Administrației: Palatul „Dacia.”

ANUNCIURI.

Se primesc în străinătate: La D-nul Haasenstein & Vogler în Vienna, Walfischgasse 100. A. Oppelk în Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf Mosse în Vienna, Seilerstätte 2; Philipp Löb în Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang & Comp. în Peșta, Hava-Laffle & Comp. în Paris, C. Adam 2, Carrefour de la Croix-Rouge 2, Paris; Eug. Micolu, 139-140, Fleet Street London.

Scrisorile nefrancate nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

Table with exchange rates for various locations like Bucuresci, Giurgiu, etc.

Table titled 'Cursul de Viena, 13 Martie' showing rates for gold, silver, and other currencies.

Table titled 'Cursul de Berlin, 13 Martie' showing rates for various goods and currencies.

Table titled 'Bucuresci - Suceava' showing rates for different routes and services.

Table titled 'Suceava - Bucuresci' showing rates for different routes and services.

Table titled 'Bucuresci - Giurgiu' showing rates for different routes and services.

recederea Basarabiei cunoscută miniștrilor eguinate chiar de trece- rufel română peste Du- Nord. 27 Februarie 1878).

SCIRI TELEGRAFICE din BOILE STRAINE Roma, 9 Martie.

Amaden a plecat astăzi-seară cu tal seș la Viena, pentru-ca să ia mormântarea Arhiducelui Fran-

crisă nu se știe nimic pozitiv. Roma, 10 Martie.

chișmat la sine pe Cairoli și timp mai îndelungat cu den- Toate știrile privitoare la crisa sunt te. Nu s'a luat nici o hotărâre. De- va face Camera împărțire despre mince cabinetului, după-ce se vor fi titat birourile. Roma, 10 Martie.

d'Italia ne asigură, că re- arat al Depretis, că este ho- rron politică designată de votul și și totu-și se crede a fi dator tral condiții pentru alcătuirea partid din membri stângeli: ca po- exterală să rămă ne schimbata, ca de garanție să nu fie modificate și rorile politice să nu fie în contra fundamentale. Roma, 10 Martie.

a conferit cu mai mulți bărbați între care Tecchia. El a însărci- pe Cairoli cu alcătuirea cabinetului. Di a primit această misiune. Came- ales vice-președintii pe Desanctio, Mau- nato, Farini și Villa. Saint-Petersburg, 10 Martie.

avalidul rusec publică o scrisoare, care țarul dăruiește marelui Duce al tar o sabie de aur împodobită cu ante, purtând inscripția: „Pentru manta comandare a detașamentului de meciuc.” Madrid, 9 Martie.

pedința de astăzi a congresului mi- de reșol a citit un proiect de în care contingentul de rezervi al în viitor să orcă la 100,000 oameni. getul anului se va fixa la 752 mil venituri și 760 mil. cheltueli. Pera, 12 Martie.

26 martie iachtul privat al Sulta- „Pertev-Piale”. va pleca la Odesa, aducă pe Osman-pașa cu suita sa. pă știrile sosite din Teheran, Șahul peca cel mai târziu la 5 Aprilie în opa. Prințul Ereditar, Muzaffer-Eddim, lina regenta în tot timpul absenței

SCIRI TELEGRAFICE

ALE „TIMPULUI”

(Agenția Havas).

— Serviciul de la 13 Martie, 8 ore seara. —

Londra, 13 Martie.

Standard, anunță că flota engleză a părăsit Tuzla de Sâmbătă și că adă sosit în golful Ismid.

Londra, 13 Martie.

I se telegrafiază din Berlin lui Standard, : Umblă știrea, că contele Andrasay a înștiințat pe comisiunea ungurească a bugetului că Austria nu va consimți nici odată ca principatul Bulgariei să se întindă până la marea Egee, nici ca să fie ocupat de Ruși mai mult decât șase luni de zile.

Această noutate e confirmată prin o de- peșă, pe care Times, o primește din Ber- lin.

Contele Andrasay a mai declarat comi- siunei ungurești, că dacă Rusia va persista a voi să schimbe echilibrul puterilor, va fi necesar a se mobiliza imediat armata austriacă, nu pentru a ocupa Bosnia, ci pentru a apăra interesele Austriei.

Constantinopol, 13 Martie.

Poarta a hotărât a trimite un corp de armată la Volo, pentru a înăbuși revolta din Tesalia.

Londra 13 Martie.

I se telegrafiază din Londra lui Daily Telegraph, cu data de 12 c.: Rușii își propun de a imbarea în curând o parte a armatei lor pentru Odesa, din cauza chel- tușilor și dificultăților ce le aduce apro- visionarea a 130,000 de oameni, ce se află între Balcan și Constantinopole. Cavaleria și artileria se vor întoarce pe uscat.

D. Layard a adresat Porții o notă prin care îi semnaleză pericolul de a muri de foame, în care se află 250,000 de persoane, refugiați la Șomla. Poarta a declarat, că nu-i e cu putință de a da ajutor.

BUCURESCI 14 MARTIE

BASARABIA

I. NUMELE ȘI INTINDEREA EI.

In toate întimpinările de până acum, în scrisoarea d-lui X. din Le Nord, în articolul puțin politicoș a gazetei rusești Viedomosti, în răspun- sul unui rus către Alexandri, gă- sim repetându-se cu stăruință, că Basarabia este din numărul provin- ciilor cucerite de Ruși cu sabia de la Tătari și de la Turci. Convinge- rea noastră este însă, că din veacul al patru-spre-zecelea începând, Bas- sarabia n'a fost nici întreagă, nici în parte a Turcilor sau a Tătarilor, ci a unui stat constituit, neătarnat de și slăbit și încălcat în posesiuni- sale, a Moldovei. Moldova era proprietarul locului și dacă repre- zentanții statului moldovenesc, Dom-

ni, ajunseseră atât de slabi, în cât dreptul nostru era desbrăcat de pu- tere și nu putea să se apere, aceasta nu e o dovadă, că Moldova a renun- țat vr-o dată la densusul. Căci un drept nu se pierde de cât prin în- voirea formală de a l pierde. Dar fie această învoire smulșă cu de-a sila, fie dictată de rațiuni de stat, fie is- vorită din ori-ce alte considerații, nu se modifică și nu se nimicește de cât din momentul, în care renun- țăm la el.

Cum că aceasta nu e numai opi- nia noastră, ci chiar aceea a diplo- mației rusești, se dovedește din isto- ria celor din urmă 150 de ani. De câte ori Rusia stipula ceva în favo- rul Principatelor în tratatele ei cu Turcia, ea se provoca tot-dăuna la drepturile imprescriptibile, ab anti- quo, la capitulațiunile Principatelor. Acelaș Rumianțof, de care D. X. pretinde c'ar fi cucerit Basarabia de la Tătari, realipește Basarabia și Ho- tinul la Moldova, Giurgiu și Brăila la Valachia.

Rumianțof se invoiește cu desfin- țarea mitropoliei Proilabului (Brăila), creată de Greci pentru părțile pe cari din cauze militare Turcii le ocu- puse, și permite mitropolitului Mol- dovei să alipească din nou, precum era din vechime, Basarabia la e- parchia Hușilor, Hotinul la eparchia Rădăuților, Giurgiul și Brăila la e- parchia Râmnicului.

Prin urmare Rumianțof, contin- poran cu acele cuceriri, el însuși cuceritorul, știea mai bine ale cul erau acele locuri, știa mai bine, că Tătarii n'ar fi avut nevoie de mi- tropolit și de episcop, știa, cu un cu- vent, că locurile erau ale Moldovei. Cum că această conștiință de drept nu s'a stins nici odată în Moldova, vom avea ocazia de a o dovedi pas cu pas. Pas cu pas vom dovedi tot- olată, că ocuparea părților din Mol- dova și țara românească n'a fost de cât militară, că ea avea cel mult caracterul administrației trecătoare pe care și Rușii o introduc în cam- panie prin provinciile inamice, și că ori unde erau a se hotări cestiuni de proprietate, unde puterea juri- dică a statului se manifesta, statul moldovenesc hotăra pe acest pământ ocupat de Turci. Cazurile de recla- mații sunt tocmai cu Tătarii, ce lo- cuiau în Buceag, cărora domnia Mol- dovei le hotăraște locul unde le este învoit a fi așezați, măsură acel loc și-l hotărâncește, deși domnia era fanarioță, deși slabă, deși locul era ocupat de trupe turcești.

Dar până a sosi la capătul vea- cului al 17-lea și la începutul vea- cului al 18-lea, la slăbiciunea state- lor noastre sub fanarioți, a cărei cauză e tocmai Rusia și alianța ne-

fericitului Cantemir cu Petru cel Mare, vom stabili mai întâiu drep- turile țerilor pentru timpul, în cari nu era vorba de precumpănire tur- cească la noi.

Acest petec de pământ, precum îl numesc corespondenții ziarului „le Nord”, locuit de tătari sub cor- turi și de alte neamuri pe jumătate sêlbatete, care-și datorește scoate- rea lui din întuneric unor generali „d'un renom populaire”, ca Rumi- anțof și Sumarow, are cu toate a- cestea un nume, care țipă sub con- deiele rusești.

A rosti numele Basarabia e una cu a protesta contra dominațiunii rusești. Numele Basarab și Basara- beni exista cu mult înainte vremii în care acest pământ devenise româ- nesc; acest nume singur este o istorie întreagă.

D'Oshson în Histoire de Mongols (T. I p. XXXV) ne spune: că exis- tău în arhivele hanului mongol din Persia fragmente istorice de- o recunoscută autenticitate, scrise în limba și cu caractere mongole, pe cari însă prea puțin oameni le pu- teau citi. Pentru ca aceste fragmente să fie pricepute și de public, Sul- tanul Mahmud Gazon Khan au voit ca ele să fie adunate într'un trup de istorie și au însărcinat cu această lucrare în anul 1303 pe medicul Fazel-Ullah, poreclit Rasid.

Medicul Fazel-Ullah-Rasid compl- lează deci cronica lui după frag- mente mongolice, și sub anul 1240 povestește următoarele:

„În primăvara anului 1240, prin- cipii Mongoli trecură munții Gali- ției, pentru a intra în țara Bul- garilor și a Ungurilor. Ordă, care mergea spre dreapta, după ce-a trecut țara Aluta, îi eși înainte Basaran-ban cu o armată, dar e bătut. Cadan și Buri așmers asu- pra Sașilor și i-au învins în trei bătălii. Bugek trecu din țara Sa- șilor peste munți, intrând la Kara- Ulaghi și a bătut popoarele ula- ghice.”

Așa dar principii tătari au bă- tut pe Kara-Ulaghi, adică pe ne- gri-valachi (Kara-iflak, μαγο βλάχος) ba înaintea unuia i-a eșit o armată, comandată de Basaran-ban.

În Annales Polonorum vetustiores scrise se vede între anii 1248 1282 (publicate întâiu de Sommersberg, analizate de Lelewel) se găsește în- semnat pentru anul 1259:

„Tătarii, după ce subjugară pe Bessarabeni, pe Litvani, pe Ruteni și alte neamuri, au luat cetatea „Sandomir”, sau latinește: Thartari, subîngatis Bessarabeni, Lithvanis, Ruthenis, etc.

Regele maghiar Carol-Robert în- tr'o diplomă din a. 1332 povestește

bătăia ce o pășise de la Basarab, fulul lui Tugomir, în țara noastră: „in terra transalpina per Bazarab, fili- um Thocomery (Féjer VIII, 3, 625).

Din acest Tugomir-Bassarab, care trăia pe la 1,300 și ceva, s'a născut Alexandru, cel pomenit în diploma de mai sus, care a trăit până la 1,360; din Alexandru s'a născut Vla- dislav și Radu-Negru, din Radu-Ne- gru Dan și Mircea-Cel-Mare, (—1418)

Cam într'o sută de ani de la Tu- gomir până la capătul domniei lui Mircea, țara românească ajunsesse la cea mai mare întindere teritorială, căci cuprindea Oltenia, Valachia- mare, Ducatele Făgărașului și Om- lașului din Ardeal, cu mare parte a Bulgariei, Dobrogea, cu cetatea Sili- stra, Chilia cu gurile Dunării și țeri tătărăști nenumite mai de aproape.

În această vreme Valachia întreagă, împreună cu toate posesiunile ei, se numea în bulele papale, în docu- mentele cele scrise latinește ale Dom- nilor, în scrieri contimporane: Bas- sarabia. Una din aceste posesiuni a fost și acest „lambeau de terre”, de pe care Rumianțof și Sumarow pre- tind a fi cules Tătari de sub corturi.

E destul a pomeni, că de și acea familie de domni s'a stins în linie bărbătească, numele vechiu domnesc de Bassaraba se mai poartă și astăzi prin adopțiune de cătră un boier mare din țara românească.

Tot în vremea aceasta a înfloririi voievozilor Bassarabi și a țerii Ba- sarabia id est Valachia, Moldova posedea teritoriul de la Hotin până în Cetatea-Albă, căci la începutul veacului al cinci-spre-zecelea cava- leriul Guillebert de Lannoy se ntâl- nește cu Alexandru-cel-Bun, merge la Cetatea-Albă, care e a domnului moldovenesc și găsește aici un oraș, stăpănit de un părcălab (Burggraf) moldovenesc și populat cu Genovești, Moldoveni și Armeni.

Dar despre acestea mai târziu.

Destul numai că într'o vreme, în care abia era viață istorică prin împrejurimi, Basarabia actuală era pământ Românesc, stăpănit de Domni români. Și acesta n'o deduc numai istoricii de astăzi, ci Miron Costin însuși, cronicarul cel învătăț și mare logofăt în Moldova povestește aceasta în versurile dedicate regelui Poloniei.

Pentru a nu anticipa, reproducem acestea numai pentru a esplica numele și a arăta că el este puțin ce-va mai vechiu de cât Tătarii de sub corturi ai lui Rumianțof, iar pe acest general rus îl vom găsi, cum am zis, la vremea lui, susținând cu act iscălit de densus tocmai teoria contrară celei espuse de coresponden- ții ziarului „Le Nord”.

Dar lășând Valachia de o parte, ce se numește astăzi Basarabia?

Tragând o linie de la Hotin din Nistru până în Prut, avem o latură de la amândouă capetele ei tragem câte o linie până în Marva-Neagră una de a lungul Nistrului, cea-laltă de a lungul Prutului; iar capetele acestor două linii le încheiam cu o a patra linie formată prin țermurii Mării-Negre. Acest quadrilater cam neregulat se numește azi *Basarabia*, de și fără cuvânt.

După ce Ștefan-cel-Mare a luat de la Valachia între anii 1465-1475 părțile de sud, câte le aveau Basarabii între Prut și Nistru, aceste părți a păstrat numele distinctiv a dinastiei primare ocupantă, a Basarabilor. Deci nu întreaga țară dintre Prut și Nistru e Basarabia, ci aceasta e numai o fașie spre sud, hotărâită și mică, așa cum ne o arată Cantemir în „*Descriptio Moldaviae*.”

Iată deci marginele reale ale Basarabiei reale: Trage o linie curmezișă de lângă Nistru de la Bender până în vârful lacului Ialpug la Bolgrad, și ai o latură, — apoi ia-o de la Bolgrad până în Reni ai a doua latură, — de la Reni pe Dunăre în sus până la Chilia, a treia latură, — apoi luând malul mării Negre până la Cetatea Albă la gura Nistrului, a patra latură; — apoi în sus pe Nistru de la Cetatea Albă până la Bender, a cincea latură. Numai pământul coprins între aceste cinci linii s'a numit cu drept cuvânt Basarabie; tot ce l'asupra, e Moldovă curată, răsbotezată de la 1812 încoace.

Pământul cuprins între acele cinci linii era împărțit în patru ținuturi: *Bugeacul*, *Cetatea-Albă*, *Chilia* și *Ismaïl*. Numai în ținutul Bugeacului au locuit Tătari, cu învoirea Domnilor Moldovei, — în cele-lalte se vor fi respirat câte unul doi, căci nimeni nu poate opri în mod hermetic trecerea unui om, mai ales Tătar fiind, peste marginele moșier lui; dar în sfârșit numai în Bugeac Tătarii colonizați s'au bucurat de oarecari privilegii, concese de proprietarului locului, care era statul Moldovei.

Că acest pământ ne vom ocupa în numerii viitori. Statornicind după cercetările mai noul *originea numelui*, după *Cantemir* marginele pământului, de care e vorba, vom arăta ce soi de Tătari a putut culege de sub corturi generalii ziarului „*Le Nord*”, de la anul 1400 începând—și până la 1812—adică în curs de patru sute și mai bine de ani. În treacăt ne vom ocupa și cu cetatea Hotinului.

DIN AFARA

Austro-Ungaria. — Ziarele discută expunerea comitetului Andrassy. Cele mai multe dintre dăsele sunt nemulțumite cu densa, arătând, că declarațiunile pe care le-a făcut cancelarul Austro-Ungariei, parte sunt injositoare pentru monarhie, parte nu aruncă destulă lumină asupra situațiunei și asupra politicei ce se va urma în viitor.

Delegațiunile maghiare a primit o moțiune, în care primește cererea de credite, votând 60 de milioane fl. v. a. și rezervând ambelor guverne și corporilor legiuitoare dreptul de a lua hotărâre în cas când intrarea în acțiune ar fi necesară. Delegațiunea austriacă nu a desbătut încă cererea de credite.

În cursul ședințelor de până acum comitele Andrassy a răspuns la mai

multe interpelațiuni. Într'unul din aceste declarații, că Austro-Ungaria recunoaște independența statului român, fără de a l'garanta însă neutralitatea.

„*Fremdenblatt*” ne dă o dovadă despre încrederea, de care se bucură guvernul României în cercurile oficiale din Viena, în următoarele cuvinte :

„Românul” tot mai sperază, că numai partidul reacționar din Basarabia dorește retrocedarea Basarabiei și că generosul Țar nu o va cere.

Optimismul e prea mare, pentru ca să credem că e sincer. El mai că nu ne face impresia, că cei din România au început a se împăca cu „inevitabilul”.

Englittera. — Declarațiunile pe cari le-a făcut lordul Derby în camera lorzilor sunt aproape identice, cu acelea, pe cari le-a făcut comitele Andrassy delegațiunilor. Lordul declară că guvernul englezesc nu a putut pune stavilă înaintării rușilor peste Adrianopol, de oare-ce prin aceasta s'ar fi angajat a lua parte la război. Tratatul de la 1856 în adevăr nu mai există, și dacă el totuși va fi punctul de plecare a viitoarelor conferențe, e pentru ca să fie modificat. Lordul Derby declară că nu se poate rosti asupra politicei viitoare a guvernului și se mărginește a spune încă de pe acum, că în congres Englittera va stărui pentru niște aranjamente, cari nu turbură echilibrul puterilor în Orient, nu jignesc interesele Europei și în deosebi ale Englitterei și dau garanții pentru o pace statornică.

Ziarele englezești urmează a discuta cestiunea ocupării Egiptului și a mai multor stațiuni strategice din Mediterana. Se asigură însă, că însuși guvernul englezesc nu a luat încă în considerațiune cestiunile acestea.

Italia. Știrea despre demisiunea cabinetului italian s'a adevărit. După știrile ziarelor din străinătate regele a primit chiar demisiunea cabinetului Depretis și a însărcinat pe Cairoli cu alcătuirea noului cabinet.

Ziarele din Viena prevăd, că va fi foarte greu a constitui cât mai curând un cabinet statornic, și că isbutind chiar Cairoli a constitui cât mai curând un cabinet, mai de vreme ori mai târziu camera II va face greutăți.

Precum știm, Papa Pio IX a lăsat în testamentul său tuturor principilor și regilor deposedați legate mai mari ori mai mici: singur Don Carlos a ramas nepomenit în testament. Se asigură că deasemenea el este singurul, care nu a felicitat pe Papa Leo XIII de suirea sa pe tron. Cu deosebire după ce Francii a fost numit secretar de stat, relațiunile între Carliști și Vatican au fost curmate.

Iată nota d-lui ministru de externe în privința recunoașterii independenței țerei și a participării noastre la conferență :

București, 13 (25) Februarie 1878.

Domnule Agent,

Prin circulara noastră din 22 Mai (3 Iunie trecut), guvernul Alteței Sale Principele Carol I al României însărcina pe reprezentanții săi de pe lângă diferitele cabinete europene, ca să esplice nerezistibila mișcare națională, care determinase țara să proclama independența.

România făcea atunci apel la simțimintele tradiționale de bună-voință ale marilor puteri către ea, nu spre a obține o recunoștință imediată pentru noua situațiune politică, a cărei inițiativă o luase, ci pentru a cere ca această bună-voință să nu o părăsească, când ar sosi ora soluțiunilor supreme, când Europa va crede de datorie a interveni în regularea cestiunilor ridicate prin resbel.

Această oră a sunat; luminatele combinări ale cabinetelor europene, a căror generoasă mijlocire s'a aplicat în tot-dauna spre a satisface și a concilia toate interesele, vor să organizeze o nouă ordine de lucruri în Orient. Și prin urmare, poporul român, factor al problemelor actualmente în soluțiune, crede că a venit momentul pentru el, să se prezinte din nou în fața marilor puteri.

România, dupe ce s'a declarat independentă, a luat parte la resbel contra imperiului otoman, atât pentru a termina prin arme neînțelegerile ce neincetă se iveau în raporturile sale cu Sublima Poartă, cât și pentru a dovedi că aspirațiunile sale nu erau neputincioase, și că era demnă, într'adevăr, de independența ce și-o însușise, fiind-că ea știa s'o plătească cu prețul sângelui.

Partea ce a luat în proaspătul conflict pentru propria sa cauză, sacrificiile pe cari le-a îndeplinit cu curaj, personalitatea ce a conservat în complicările în cari a fost amestecată, dovedesc sus și tare, nu numai via sa dorință, ci aptitudinea reală de a trăi prin propria sa viață, precum și capacitatea sa întreagă de a intra cu fruntea ridicată în marea familie europeană.

Asigurată de favoarea ce urma cu interes desfășurarea progresivă a instituțiunilor și izvoarelor sale la un grad de civilizațiune, care o autoriză de a se asimila și va permite a o asemăna cu cele-lalte state independente, forte de această energie, care singură asigură popoarelor existența lor și în același timp arată necesitatea pentru ele de a avea o individualitate distinctă și formală—România are încrederea că puterile în general și guvernul... în particular, nu vor mai ezita de a o degaja de situațiunea echivocă în care s'a găsea, că va confirma dreptul de a figura de aci înainte în Europa ca un stat independent, a o pune în fine completamente în pozițiune de a îndeplini misiunea care îi este însemnată la gura Dunărei.

Ast fel este, d-le agent, ordinea de idei, pe cari veți bine-voi a le comunica cabinetului pe lângă care sunteți acreditați; dorința guvernului român de a vedea sancționată actualmente de cabinetul... independentă proclamată în România la 10 (22) Mai 1877, și de a se admite în sinul viitoare conferințe un reprezentat român, care va espune areopagului european noile trebuințe create României prin transformarea sa politică.

Vă autoriz a da lectură și a lăsa copie după această circulară d-lui ministru al afacerilor străine.

Cogălniceanu.

„Ziarul de Moscova”, organul renumitului panslavist Katkow, serie relativ la tratarea României de către imperiul rus, următorul articol, pe care îl reproducem în traducerea „*României Libere*” :

„Nu se poate contesta, că în România se ivește față cu noi o aversiune, a cărei împuținare de sigur nu ne ar fi costat

mult. Românii par rezoluți să nu ecedeze bucata din Basarabia, ce li-s'a reîntors prin tratatul de Paris; după cum apare din memorialul contelui de Șowalow, Rusia fiesă revindicarea acestui teritoriu deja în anul trecut, când cu statornice programul viitoare piei, incunștințând despre acest proiect atât pe Anglia, cât și pe cele-lalte puteri.

„Guvernul român, precum se vede, nu a aflat de cât tare târziu această intențiune, pe când ar fi fost lucrul cel mai simplu, a se înțelege cu el încă de timpuriu asupra acestui obiect.

„O altă nedibăcie, care a atins amorul propriu al aliaților noștri, este aceea, că negociațiile de pace s'au urmat fără de participarea lor. Dacă eschiderea lor a fost o concesione făcută Turciei, căreia nu i-ar fi plăcut să trateze cu fostii ei vasalli, atunci această concesione a fost de prisos neputând înmăia nimic din condițiunile aspre, la cari această putere trebuie să se învoiască. Asistarea la negociațiile de pace a unui delegat român precum și a unui serb și altui muntenegrean, nu ar fi putut exercita ce-va influență mare asupra rezultatelor, ar fi posibilat însă aliaților noștri espunerea doritelor proprii și le ar satisfăcut simțimential național... În Orient trebuie să stăm mai presus de ori ce parțialitate. Forța noastră principală stă acolo, în sfânta cauză a creștinismului oriental. Toate cele-lalte interese trebuie subordonate acestuia.

„Datoria noastră este de a împăcini, iar nu de a desbina și pune în ceartă variele elemente ale creștinismului oriental; noi nu trebuie să apărăm acolo în nici un cas ca partid. Trebuie să fim egali de drept față de Balgari și Greci, ca și față de Români și Serbi, și interesul nostru să nu varieze nici odată de interesul lor comun. Toți accepția aparțin împreună cu noi unui sistem mare, și nu se vor afla de loc intriga, cari să ni-l poată înstreina, de nu cum-va îl vom frustrăna noi înșine.

Plevna internă

În numărul de la 25 Februarie al „*Românului*”, d. C. A. Rosetti însiră faptele, din care se învederează reutatea conservatorilor. După cum ne arată în șirul acestor fapte, peirea neamului românesc e din conservatori. După cum ne dovedește, conservatorii sunt atât de răi, în cât uneltesc în taină spre a vinde țara puternicului vecin de la miază-noapte.

Ne vine să ne întrebăm, dacă pentru d. C. A. Rosetti cuvintele au tot înțelesul pe care îl au pentru noi.

Conservatorii sunt un partid alcătuit din oameni, al căror trecut e legat de țara aceasta și al căror viitor atărnă de viitorul poporului român. Nu, răi nu ar fi conservatorii, dacă ar fi precum d. C. A. Rosetti ni-i înfățișează; ar fi nepricepuți. Fără îndoială însă, din dovezile d-lui C. A. Rosetti rezultă o alternativă; ori conservatorii sunt atât de răi, încât își sacrifică interesele proprii numai ca să aibă dievoleasca mulțumire de a fi vândut țara; ori ei sunt atât de nepricepuți, în cât cred că și vor salva interesele lor proprii, sacrificând pe ale țării în care trăiesc.

Una din două rezultă din cuvintele d-lui C. A. Rosetti, și una și alta e apoi insultă pentru partidul conservator.

Trebuie dar să ne retragem în dosul țării Plevnei interne și să ne apărăm pozițiunile.

D. C. A. Rosetti voește o Plevnă. Prea bine! Plevna să fie!

De unde și până unde d. C. A. Rosetti dascăl al poporului român?

Pentru ce adică să-l credem, că este cel mai bun român, cel mai zelos patriot, cel mai luminat dintre toate capetele? „*Lumina lumii* și sarea pământului” nu este chiar nici d. C. A. Rosetti, și pentru aceea chiar și d-sa se face de ris, când cere să-l credem, că toți sunt răi ori proști

care nu sunt de o părere și stăruintă cu d-sa.

Chiar admitând, că d-sa cu minte și mai luminat de ca muritorii, este cu puțință, bar mai mult de cât numai cu puca aceia, cari au tradițiuni, și legături familiare în țara a aceia cari au trăit în mijlocul porului și cunosc starea și firea vătăată a acestui popor, oamenii ce sunt poate mai puțin iscusii, mai mult români de cât d. Rosetti, să aște în virtutea b simț firesc căile bune, pe care călul din Strada Doamnei nu lă lumina inteligenței sale.

Căci, fără îndoială, d. C. Rosetti este un om foarte inteligent.

Din nenorocire însă această inteligentă până acum nu s'a deslindit, ori cel puțin nu s'a manifestat într'o formă lămurită. Pentru aceea trebuie să ne întrebăm: inteligentă, ce este d. C. A. Rosetti? ce știe? ce a produs? ce dovedește despre inteligența sa?

E d. C. A. Rosetti un om, care a dovedit prin grai și scrieri și-a dat silința a studia treburile acestei țări și că cunoaște și lege istoria poporului român?

Nu! d. C. A. Rosetti este un eminent bărbat politic, dar în domeniul său.

E d. C. A. Rosetti un om, care a dovedit prin grai și scrieri și-a dat silința să studieze o parte din lumea, și că cunoaște și înțelegerea omului și a lumii?

Nu! d. C. A. Rosetti este un eminent bărbat politic, dar în domeniul său.

E d. C. A. Rosetti un om, care a dovedit prin grai și scrieri și-a dat silința să studieze viața economică a țării noastre, și că cunoaște și înțelege mic în care ne aflăm?

Nu! d. C. A. Rosetti este un eminent bărbat politic, dar în domeniul său.

E d. C. A. Rosetti un om, care a dovedit prin grai și scrieri și-a dat silința să studieze științele etice și că cunoaște și înțelegerea diul dezvoltării noastre intelectuale și morale?

Nu! d. C. A. Rosetti nu e un istoric, nici filosof, nici econom, nici critic; e însă un eminent bărbat politic.

D-sa a scris poezii fără a fi critic, a tras consecunțe din trecut nostru fără a fi istoric, a combătut ori susținut planuri economice fără a fi economist, a judecat asupra dezvoltării noastre fără a fi critic.

D-sa este numai un eminent bărbat politic ca Bismarck, Cavour și alții, cari nu au scris chiar nici poezii.

Cu toate aceste am dori să știm, ce a învățat și ce știe d. C. A. Rosetti? În care anume specialitate e el om competent?

În politică! — În politică, luând cuvântul în cel mai abstract înțeles.

Ce va să zică acest cuvânt luat într'un înțeles atât de abstract?

Pentru-ca să faci politică corectă, trebuie să ai o mulțime de idei, o mulțime de cunoștințe pozitive și o voință aspră: punerea în lucrare a acestor idei, a acestor cunoștințe și a acestei voințe e politică practică.

Dacă facem abstracție de la idei și cunoștințe, pe care nu le are d. C. A. Rosetti și de la voința pe care o are, ne rămâne politica abstractă, adică felul de a pune în

... bunul simț firesc de a ne-
... and, cum și unde se potri-
... un cuvânt ori o faptă anu-
... aceea ce francezul numește
... faire", cea mai de căpete-
... mai neapărată zestre a băr-
... politic.

... acest din urmă înțeles al cu-
... lui, d. C. A. Rosetti este un
... bărbat politic: broșurile și
... de ziare pe cari le-a scris,
... și discursurile, pe cari le-a
... deosebite circuli și adunări
... sunt tot atâtea dovezi des-
... acestea.

... nenorocire însă, din toate a-
... dovezi rezultă, că d. C. A. Ro-
... nu tot-d'una își dă seamă
... ceea ce zice, și că prin ur-
... foarte adese-ori și foarte lesne
... a zis. Ast-fel foarte adese-
... foarte lesne face impresia u-
... pe care oamenii serioși nu l-
... în serios. D. C. A. Rosetti
... adese-ori bate câmpul și ros-
... invinte, cari nu au nici un
... ori dacă au vre un înțeles,
... și nepotrivit cu gra-
... bărbat politic.

... între multe, ne aducem aminte
... rsul, pe care d. C. A. Rosetti
... put la 4 Decembre în Cameră,
... ar l-a publicat în „Românul”.
... cum s'a nimerit, dar acest
... e plin de tot felul de pră-
... încât citindu-l, nu știm dacă
... am eșit din fire, ori preșe-
... Camerei credea că depu-
... sunt — „după masă”.

... toate cele-lalte d. C. A. Ro-
... spune în acest discurs, că
... legist, și își bate joc atât
... cât și de cunoșcătorii lor.
... bine, d-lor, nu trebuie să vă
... căci nu voi cuteza eu, pro-
... zice d. C. A. Rosetti, — nu să
... dar nici să merg până la pra-
... acei înalt sanctuar, unde este
... acea sacră carte, care se nu-
... cod.... Domnilor, sunt dator,
... să respect, dar să mă su-
... tot ce este scris în acea sa-
... ane.”

... dar un președinte de corp
... care mărturisește că e pro-
... ale legilor și că nu se simte
... a respecta o lege votată de
... corp legiuitor și sancționată
... Domn.

... — d. C. A. Rosetti este un om
... și chiar un eminent bărbat
... tic.

... urmă, d. C. A. Rosetti dove-
... că legea foarte adese-ori e ne-
... ptă și zice, că: „De aceea am
... es, ca în cestiunile cele mai gra-
... da cestiunile criminale, să fie ju-
... pentru că numai atunci este
... iul, iar nu codul.”

... toate că juraiți nu pot osândi
... în virtutea unei anumite legi,
... A. Rosetti este un om serios
... eminent bărbat politic.

... după aceea d. C. A. Rosetti a-
... „că muma a purtat pe fiu în
... tece, l-a născut, l-a dat laptele
... a crescut și l-a dat pe Dumne-
... patriei în inima lui”, apoi ur-
... ză:
... „Să piară muma de foame! Dar
... răiască soția, care poate s'a cu-
... tat cu densusul numai abia d'o lună
... ile și care, după șase luni de
... moartea lui, saŭ cel mult un an,
... danțului cu Isaia.”

Fără îndoială creațiunea e mai
presus de numă, Dumnezeu mai presus
de creațiune: d. C. A. Rosetti
cu toate acestea, rămâne un om serios
și un eminent bărbat politic; pentru
aceea mai zice:

„Și eu, d-lor, am soție și cred că
mi-e ertat, după o căsătorie de 30
ani, să zic că este un model de
soție!”

D. C. A. Rosetti, ca președinte al
unui corp legiuitor, e cu atât mai
serios, cu atât mai plin de demni-
tate, cu atât mai eminent.

Sfârșitul discursului:

„Ei! D-lor.... Cestiunea e prea sacră pen-
tru ca să răspund la surisurile d-nului
raportor; mă voi întoarce dar către d-v.,
ale căror inime palpită, ale căror buze
nu surid, când vă vorbesce un profan de
cod, dar a căror inime vibrează la cuvên-
tul de mamă, pentru că voi știți că mama
a făcut pe fiu, mama l-a hrănit, mama
l-a crescut, mama i-a dat pe D-zeul Pa-
triei în inima lui, și tot mama l' tră-
mite să moară pentru gloriile ei! Să ne
inchinăm dar înaintea mamei! (Aplauze
prelungite.)

Da! fără îndoială d. C. A. Ro-
setti este un dibaci om în ale po-
litice: prea bine știe să caute cu-
vintele de efect, să potrivească vorba
și gestul, să se aprinză, ori să de-
vie cumpătat, prea bine știe să îm-
bete lumea cu apă rece.

Din nenorocire însă acest fel de
dibăcie nu prinde de cât față cu
niște oameni ca Pătrălăgeanu, Ra-
coviță, Misail și alții de felul aceș-
tora: Gorciacoff însă, Andrassy, Bis-
marck, ba chiar și oamenii de felul
nostru rămân reci până în fundul
inimei. Cate odată ne prinde mila,
câte odată ne perdem răbdarea, câte
odată ne vine să rîdem; mereu însă,
mereu ne zicem: Nu-l vorba! are și
el să se infunde cu vremea.

Și — par'că s'a și infundat!

SENATUL

Ședința de la 28 Februarie 1878

Președința d-lui D. Brătianu.
Ședința se deschide la 3 ore și trei sferturi
cu 37 d-ni senatori prezenți.

D. ministru justiției depune patru pro-
iecte de legi, între cari proiectul pentru
responsabilitatea ministerială.

La ordinea zilei este continuarea discu-
țiunii asupra proiectului de lege pentru
interpelarea legii electorale.

D. Raportor Lecca citește art. 2 din
proiect, și un amendament la acest arti-
col, care cere ca delegații unei comune să
fie aleși chiar din comuna respectivă.

D. ministru justiției zice că aceasta ar
fi o restricțiune injustă. Cel puțin să se
admită ca delegații să poată fi aleși de că-
tre o comună din întreaga plasă din care
face parte comuna.

Susțin amendamentul dd. Lecca, Virnav,
Cămărășescu și Morțun.

D.D. Giani, Bădescu și d. ministru jus-
țiției combat amendamentul; d. ministru
justiției arată că se face o confușiune. În
articolul respectiv se reglează numai de
această cestiune, că delegații aleși de că-
tre colegiul al IV pot să își exercite dreptul
lor electoral și în colegiul din care fie
oare ar face parte. Prin urmare nu este la
locul său amendamentul propus care are
de obiect o materie cu totul deosebită.

După închiderea discuțiunii se pune la
vot amendamentul și se respinge.

Se pune la vot art. 2 din lege și se
primește.

D. raportor citește o propunere a d-lui
Manolescu, pentru a se face o modificare
la art. 15 din legea electorală, în acest
sens, că bărbatul să nu poată compta pen-
tru cens pe contribuțiunile plătite de fe-
meia sa decât numai când nu vor fi că-
sătorii sub regimul separațiunii de pa-
trimoniū. În caz de separațiune de patri-
moniū, contribuțiunile femeii nu se vor
mai considera pentru calcularea censului.

După oare-cari discuțiunii amendamen-
tul este respins.
Art. 3 se primește fără discuțiune.
La art. 4 d. Menelas Ghermani propun

un amendament ca demisiunea funcționa-
rilor ce voase a fi aleși deputați ori se-
natori, să fie publicată numai prin „Mo-
nitorul Oficial”, iară nu și prin alte ziare,
și publicațiunea să menționeze în același
timp și că demisiunea a fost primită.

Combat acest amendament d. Giani și
d. Ministru justiției.

Amendamentul, punându-se la vot, se
respinge prin paritate de votari.

Art. 3, după o mică discuțiune, se pri-
mește nemodificat.

La art. 6 d. Bădescu propune stergerea
aliniaului 2 care declară neeligibili pe re-
presentanții și toți funcționarii marilor
companii de întreprinderi și monopoluri
concedate de statul român prin legi spe-
ciale. D. Bădescu zice că aci fiind vorba
de întreprinzătorii români, de oare-ce cei
străini sunt de drept neeligibili, ar fi rău
ca să li se pună asemenea restricțiuni
în privința dreptului lor electoral. Ar fi o
mare isbire aduce tocmai acelor cetățeni
cari muncesc și periclitează capitalele în
întreprinderi naționale.

D. Gherman. Zice că cestiunea e foarte
serioasă, și fiind că orele sunt înaintate
propune amânarea dezbaterilor pe mâine.

Propunerea fiind primită, d. v.-preșe-
dinte ridică ședința la 5 și jumăt. ore, an-
nunțând pe cea viitoare pentru a doua zi.

CAMERA

Ședința de la 28 Februarie.

Ședința se deschide la ora 1 fără un sfert,
sub președința d-lui C. A. Rosetti, fiind
prezenți 74 d-ni deputați.

Samarul ședinței precedente se aprobă.

Se acordă concediū d-lor Soarec, Coza-
din, Zagăvescu, Donici, Sache Nicolaū,
Gelmegeanu, Algiolu și Giuvara.

Se respinge demisiunea dată de d. Vla-
dimirescu din mandatul de deputat.

Se primește demisiunea d-lui Climescu
din mandatul de deputat și în consecunța
cu votul dat, se declară vacant colegiul al
4-lea de Băcău.

D. Ministru de finanțe depune mesajul
pentru cheltuelile pe luna Martie, nevo-
tându-se încă bugetul și mesajul pentru
acordarea unei subvențiuni de 200 lei pe
lună familiei inginerului Râmniceanu.

La ordinea zilei se pune legea rechizi-
țiilor votată pe articole în ședințele pre-
cedente.

Discuțiunea generală fiind deschisă, d.
Buescu ia cuvântul să declare că nu va
vota această lege în total și roagă Adu-
narea a o respinge.

D. Agarici vorbește pentru primirea a-
cestei legi.

Se pune la vot legea în total și se pri-
mesce cu 53 voturi pentru, contra 13
și 2 abțineri.

Se pune la ordinea zilei proiectul de lege
prin care se autoriză guvernul de a urma
cheltuelile pe luna Februarie cu analogia
după bugetul anului 1877.

Luarea în considerare se primește fără
dezbateri.

Art. 1, 2, 3, 4, 5, 6 și 7 se primesc
fără discuțiune.

Legea în total să primească cu 66 vo-
turi pentru, contra 2 din 66 votanți.

D. Sefendache dă citire raportului co-
misiunii parlamentare însărcinată pentru
cercetarea ingerințelor făcute la alegerea,
efectuată în persoana d-lui Nic. Morțun,
la colegiul al 2-lea de Băcău și care ale-
gere s'a invalidat. Raportul comisiei de-
clară că ingerințe nu s'au făcut de admi-
nistrația locală.

D. Dimancea depune o moțiune în sen-
sul acesta că: Camera, ascultând raportu-
rile comisiei parlamentare, trece la or-
dinea zilei. După o lungă discuțiune se
pune la vot această moțiune și se pri-
mesce.

În locurile vacante din comisiunea fi-
nanciară se alege d. Grigorescu și d. Sih-
leanu.

Se pune la ordinea zilei proiectul de lege
de 63,000 pentru a se plăti d-lui Lemăi-
tra, care a luat în întreprind spitalul ru-
felor spitalului militar.

Se amână acest proiect pentru ședința de
mâine, pentru a putea d. ministru de fi-
nanțe a da explicațiile cerute.

La ordinea zilei trece bugetul.

D. Raportor Buescu dă citire raportului
comisiunii bugetare.

Discuțiunea bugetelor rămâne a se face
în ședințele viitoare.

Ședința de la 1 Martie 1878.

Ședința se deschide la ora 1 și un quart
sub președința d-lui C. A. Rosetti, fiind
prezenți 74 d. deputați.

Samarul ședinței precedente se aprobă.
Se acordă concediū d-lor Miclescu și
Calcantaur.

Se dă citire reclamărei d-lui Laascar Cos-
tin în contra comandantului rus de la
gara Bărlad, care nu îi permite a 'și în-
cărca grânele.

D. Codrescu cere a se trimită de ur-
gență la comisiune. Punându-se la vot ur-
gența se primește.

D. P. Costantinescu depune un proiect
de lege, din inițiativa Camerei, pentru a
se revoca legea din 1874, prin care s'a luat
în județe administrația pompierilor de la
primărie și s'a dat ministerului de rezel.
D. Mărgărețescu anunță o interpelare
d-lui ministru de externe. Ce măsură a luat
pentru restabilirea navigațiunii pe Du-
năre?

D. C. Grădișteanu anunță o interpelare
d-lui ministru de externe. Ce măsură a luat?
Ce garanții are pentru deschiderea gu-
riilor Dunărei?

La ordinea zilei se pune pune proiectul
de lege al bugetului anului 1878.

Dezbateri generale e deschisă.

D. Codrescu făcând o dare de seamă a-
supra situațiunii noastre financiare, din
anii aceștia din urmă, combate evaluările
guvernului asupra mai multor legi, arată
procentele pe care le plătesce statul în fie
care an la împrumuturile pe care le-a fă-
cut, pentru acoperirea deficitelor, arătând
veniturile și cheltuelile statului în 1877, și
termină propunând ca cercetând bugetele
în parte a fie căruia minister, să se scoată
tot adaosul de material și în anul acesta
a nu se mai începe lucrări noi, ci numai
a continua cu cele începute.

D. ministru de finanțe depune mesajul
pentru deschiderea unui credit de 15,880,
mesajul pentru deschiderea unui credit
de 2,500 lei și mesajul pentru deschide-
rea unui credit de 371,000 lei pentru plă-
tirea procentelor datorielor publice pe a-
nul 1877.

D. ministru de finanțe, zice că lucrarea
d-lui Buescu arată situațiunea financiară
a anului 1877 aproape completă.

Onorabilul d. Codrescu e preocupat de
economie și împreună cu minoritatea co-
misiiei bugetare nu a fost tot-d'una
preocupat de această idee căci parte scă-
dea cheltuelile, parte le mărea. D. Co-
drescu zice că comisia, care a lucrat bu-
getul anului 1877, s'ar fi inspirat de i-
deile celorlalte comisii, care au lucrat
bugetele celorlalți ani, ar fi făcut un
buget cu un deficit, însă această comi-
siune inspirată de alte idei ne-a dat un
buget cu un deficit foarte mic și a sporit
multe venituri. Aceasta este adevărat.
Însă și ideea de a scădea cheltuelile prea
mult aduce de multe ori inconveniente.
Camera în anul 76 a ținut cont de multe
idei de care nu se putea depărta, de ideea
că sporind dările se sporea și veniturile,
Guvernul a luat de normă în cazurile de
pe cei din urmă trei ani și apoi sporirile
telegrafului și drumului de fer, căci chiar
rezbelul încetând la sfârșitul anului, ne
închipuim că telegrafal și drumul de fer
tot o să dea venituri sporite până la re-
tragerea armatei, și în adevăr nu ne am
împelut, și de aceea nu mai puteți face pro-
cesele acestei prevederi a guvernului.

Bugetul anului 77 s'a prezentat cu
un deficit de 6,000,000, și care avea să
se scopere prin impozitele a mai multor
legi. D. Codrescu ne-a spus că impozitele
create prin aceste legi nu a dat rezulta-
tul pe care l'a promis guvernul. Dar pu-
tea guvernul să fie sigur de productivi-
tatea unui impozit mai înainte ca acest
impozit să se cunoască? Și acel impozit
putea să dea productivitatea așteptată în
niște timpuri ca acestea de acum? Im-
pozitul capitației erea de 36 l. și acela de
de comunicație de 12 lei și pe care nu
plătea supușii străini; schimbând acest im-
pozit de 27 b. pentru fie-care contribu-
abil. D. Codrescu mai combată și evaluă-
rile guvernului asupra legii timbrului
și înregistrării. Acest venit nu poate fi
sigur de cât, când tranacțiunile sunt libere
și organismul statului poate funcționa li-
ber. Anul 1877 nu implinea condițiunile
acestea. — Cu toate acestea veniturile
timbrului a fost mai mari în anul 1877
critică, însă legea patentelor, a dat în
de cât în 1878 onor. d. Codrescu făcea
cele din urmă 7 luni un venit pe jumă-
tate mai mic ca în cele d'antăi 5 luni.

Cauza e căci din cauza unei împrejurări
legale, nu s'a făcut încasările prevăzute de
noi.

Prevederile guvernului au fost toate a-
devărate și veniturile date de drumul de
fer, care numai în aceste 8 săptămâni ale
anului 1878, trec peste 8,000,000, sunt
cu mult mai mari ca acelea pe care le
evaluașe guvernul. Traficurile pe liniile
Suceava-Iași, Iași-Ungheni, București-
Giurgiu sunt foarte mari și veniturile
sunt colosale. Telegrafal deja a dat un
milion, prin urmare veniturile pe care le
a pus guvernul pe anul 78 sunt mici
în comparație cu cele ce avem.

Chiar după rezel, veniturile drumului
de fer vor fi mari începând exporturile
grânelor, cari în anul acesta nu s'a făcut

Micșorimea leșilor funcționarilor nu
da un rezultat bun, din cauză că nu se
poate găsi funcționari capabili de func-
țiunile ce au, nefiind plătiți bine. Sporal
în cheltueli e în scoale și cred că să fim
prodigi în scoale, care dau un rezultat
foarte satisfăcător. Sporire în funcționa-
rism e numai la telegraf, unde serviciul
a devenit greș. Sporire în datoria publică
de un milion e din cauza pensiilor care
trebuie a se plăti militarilor, după legea
votată.

Ședința se ridică la orele 5 și un quart.

STIRI OFICIALE

Prin înalt decret Domnesc se depune ca
armata să se considere pusă pe picior de
rezbel din ziua de 29 Aprilie 1877.

Motivile acestei dispoziții sunt:
Pentru a se putea stabili drepturile ofi-
ciărilor, pravăzute de legile și regula-
mentele în vigoare, cari rezultă din stă-
rea de rezbel, trebuie a se precisa data de
când armata se consideră pusă pe acest
picior.

Deși având în vedere înaltul decret cu
No. 1,005, din 29 Aprilie 1877, prin care
se statorește ziua de 21 Aprilie 1877,
epoca la care a început stărea de rezbel
relativ la prescripțiunile judecătorești și
în vederea votului Corpurilor Legiuitoare,
dat în ședința de la 29 Aprilie același an,
prin care se recunoaște această stare, s'a
stabilit tot acea zi și pentru armată.

CRONICA

De la Curte. — În urma încetării din
viață a A. S. I. Arhiducelui „Francisco
Carol”, tatăl M. S. Imperatorului Austriei,
Regelui Ungariei, Curtea Înălțimilor Lor
a luat doliul pe trei săptămâni, cu în-
cepere de la 25 ale curentei.

ULTIME SCIRI

(Agenția Navas).

— Serviciul de la 14 Martie, 9 ore dimineață. —

Paris 13 Martie.

Un duel cu pistolul a avut loc între d.
Andrieux, deputat republican. și d. Paul
Cassagnac, deputat bonapartist, în urma
unei intruperi a d-lui Andrieux, în șe-
dința de la 2 Martie. Nici unul n'a fost
lovit.

Constantinopol, 12 Martie.

Hobar-Paga pleacă mâine spre coastele
Tesaliei cu escadra. Ali-Saib-paga va co-
manda corpul expedițional trimis în Te-
salia. Se asigură că Englezii er stabili un
depozit de arme, de muniții și de provi-
zizil pentru trupele lor în insula Tenedos
la intrarea Dardanelor. Escadra engle-
zească din golful Ismid s'a rentrit cu
alte nouă vase cuirassate.

Atena, 12 Martie.

O luptă crâncenă a avut loc ieri la Da-
reli în Tesalia. Tarcif au fost bătuti. Au
pierdut 400 oameni. Poarta a hotărât să
trimită trupe în Creta. Cu tot armistițiul,
însurgenții indigeni au reiecept ostilită-
țile. Însurgenții din Epir au reluat ofen-
siva. Însurgenții se întărește în Macedonia.

